

[S. Rasmussen.]

jo kun en lille Rest, der er tilbage af de kirkelige Midler; jeg husker ikke Tallene bestemt, men saa vidt jeg husker, afkaster de saadan noget som 6 Mill. Kr. til Hjælp til Dækning af de kirkelige Udgifter. Dette, at der i Grundloven siges, at disse Midler kun maa bruges til kirkelige Formaal, betrygger jo ikke imod, at man bruger den Rest, der er tilbage. Hvis man kunde have faaet en Bestemmelse ind i Grundloven om, at de kirkelige Midler ikke maatte formindskes, vilde det have været noget helt andet. Vi husker sikkert alle sammen den Strid, der i sin Tid var om daværende Kirkeminister Dahls Dispositioner over de kirkelige Midler, og jeg kan ikke se bedre, end at man ved den her foreslaaede Paragraf maaske netop giver Ministeriet Anvisning paa at bruge disse Midler. Jeg tror ikke, det nuværende Ministerium vil gøre det, men jeg kunde godt tænke mig, at et andet Ministerium vilde sige: Vi har jo endnu disse Kapitaler, som vi kan bruge til kirkelige Formaal, f. Eks. til at bygge Kirker for. Det høje Ting ved, at mit Parti, specielt i det kirkelige Udvalg, Gang paa Gang har fremhævet, at den grundlovsmæssige Ret, som Kirken har til at blive understøttet af Staten, maatte vi forlange respekteret paa en saadan Maade, at hvis der skulde bygges Kirker o. s. v., saa maatte der paa de aarlige Finanslove afsættes et Beløb til dette Formaal; man maatte ikke bruge af de Midler, der endnu er tilbage af Kirkegodset. Jeg finder det meget uheldigt, at denne Paragraf er affattet saaledes, som den er. Jeg ved, at der i det kirkelige Udvalg har været forhandlet meget om en anden Udformning af dette Forhold, og jeg er overbevist om, at den nuværende Kirkeminister ogsaa vil gøre et Arbejde for at faa dette ændret, men jeg finder det uheldigt, at man netop i Grundloven næsten opfordrer Kirkeministeriet til at bruge de kirkelige Midler til kirkelige Formaal.

Jeg ved ikke, hvorledes det endelige Forslag vil komme til at se ud. En af mine Gruppefæller fremdrog i Gaar her i Tinget en hel Række Ønsker, som jeg i det hele og store kunde tiltræde. Tiden vil jo vise, om disse Ønsker bliver honoreret, men jeg tror ikke derpaa. Jeg finder, at det er rart og pænt at fremkomme med disse Ønsker, men lad os nu først se, om de bliver honoreret; det vil jo vise sig, naar Forhandlingerne i dette Ting er færdige, og saa vil vi tillige faa at se, om vedkommende vil kunne stemme for Grundlovsforslaget eller ikke, for det blev der ikke udtalt noget om

her. I det hele og store finder jeg ikke, selv i Betragtning af det, der blev fremhævet i Gaar, at den nuværende Forfatning ikke byder paa lige saa store Fordele og Friheder som den, der er stillet Forslag om.

Endelig har jeg et Ord at sige angaaende en Udtalelse af Ordføreren for de Radikale (Veistrup) her i Tinget i Gaar, idet han med Hensyn til vore Ungdomsskoler og Ungdommens Undervisning i det hele taget mente, at maaske netop Ungdommen paa 21 eller 23 Aar, den Ungdom, som nu foreslaas gjort valgberettigede, havde Mulighed for at faa Betydning for Ordningen af disse Skoleforhold. Jeg tror ikke paa det, da disse unge Mennesker, som maaske har Interesse for de paagældende Ting, næppe har den tilstrækkelige økonomiske Indsigt i, hvorledes Forholdene kan ordnes. Jeg er bange for, at denne Gruppe af unge Mennesker, der nu kommer til at stemme, ikke har tilstrækkeligt Kendskab til, hvorledes Skatterne trykker det Befolkningsslag, hvis Alder ligger mellem 25 og f. Eks. 50 Aar.

Saaledes som Lovforslaget foreligger her, kan jeg ikke give det min Stemme.

Nielasen: Jeg skal ikke blande mig ind i den egentlige Debat angaaende den nye Grundlov og Landstingets Afskaffelse. Naar jeg har bedt om Ordet, er det kun for at omtale forskellige Forhold paa Færøerne, der har Tilknytning til denne Lov.

Færøerne er som bekendt et Amt i Riget med særlige Rettigheder. Lagtingets Myndighed er sidst fastsat i Lov af 28. Marts 1923, hvori der bl. a. indeholdes følgende Bestemmelser:

„Lagtinget skal være berettiget til at fremsætte Forslag til nye Love og andre offentlige Foranstaltninger samt til at indgive Besværinger med Hensyn til Lovenes Overholdelse og de offentlige Institutioners Bestyrelse.

Forslag til Love, der udelukkende vedrører Færøerne, skal, for saa vidt det er muligt, forelægges Lagtinget til Betænkning, forinden de ophøjes til Lov. I øvrigt skal Færøerne vedkommende Love som Regel forelægges Lagtinget til Betænkning, forinden de sættes i Kraft paa Øerne. Har saadan Forelæggelse ikke fundet Sted, skal Loven snarest muligt tilstilles Tinget, der da kan fremkomme med de Udtalelser og Forslag, som Sagen maatte give Anledning til.

Endvidere vil Lagtingets Betænkning være at indhente over andre Sager, der kan anses for at være af indgribende